

Gdyby mnie zapytał człowiek świecki: co mam czynić, żeby duszę swoją ratować, nie mógłbym zaiste podać mu lepszego i pewniejszego sposobu, jak wstąpienie do Sodalicii Mariańskiej. Oto środek, który obejmuje wszystkie inne, służąc do zbawienia duszy, chociażby były najpewniejsze.

św. Karol Boromeusz

AKTUALNOŚCI

1. Dziękujemy za wszelką życzliwość, modlitwę, każdego rodzaju wsparcie i wszelkie zaangażowanie i pomoc.
2. Trwajmy w jedności duchowej pamiętając w modlitwie o naszej wspólnotcie, a także o Federacji SM.
3. W dniach 17-19 listopada na JG odbędzie się kolejne Forum Świeckich w Kościele Impuls. Tym razem poświęcone będzie chrześcijańskiej duchowości.
4. W sobotę 25 listopada 40 rocznica reaktywacji SM przy Jasnej Górze oraz Msza św. za zmarłych moderatorów i sodalisów o godzinie 15:00.
5. Także w sobotę 25 listopada kolejne spotkanie z cyklu sobotnie wykłady maryjne. Początek o 19:00 w Kaplicy Różańcowej. Wykład pt. Maryja - Stolica Mądrości na nasze czasy wygłosi ks. prof. dr hab. Janusz Królikowski z UPJPII.
6. We wtorek 28 listopada o 17:00 spotkanie biblijno - formacyjne.
7. Nowenna przez uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP od 29 listopada. Zachęcamy do duchowej łączności. Możliwość wspólnej modlitwy codziennie o 16:30 w naszej kaplicy. Szczególnie zapraszamy kandydatów do ślubowania.
8. W dniach 1-2 grudnia spotkanie z racji 40-lecia dwumiesięcznika Jasna Góra.
9. Święto Patronalne naszej SM w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Świętowanie rozpoczniemy Mszą św. w Kaplicy MB o g. 13:30.
10. W niedzielę 10 grudnia tzw. adwentowy dzień skupienia - następna nasza wspólna Adoracja Najświętszego Sakramentu, Msza św. i spotkanie - od 9:30.

CHRZEŚCIJANIE WSPÓŁPRACUJĄ W ROZWOJU KRÓLESTWA BOŻEGO - z materiałów formacyjnych dla SM

Dawniej uczono na ogół, że praca doczesna i Królestwo Boże lub Królestwo Chrystusa nie mają żadnych punktów stykowych. Może istnieć tylko pewna styczność pośrednia, poprzez moralność, kiedy to dla pracującego praca może się stać powodem grzechu, gdy, na przykład, jest wykonywana w święto, lub pewną okazją do zasługi moralnej, gdy, na przykład, udoskonala, jako wyraz posłuszeństwa wobec nakazu pracowania.

Dziś, kiedy już wyciągamy dalsze wnioski z tajemnicy wcielenia Słowa Bożego, widzimy, że dawny dualizm musi być odrzucony. Wcielenie przerzuciło pomost pomiędzy rzeczywistością doczesną a wieczną, jednocześnie wyznaczając jeden jedyny cel dla człowieka i dla doczesnego świata: „aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w niebiosach, i to, co na ziemi” (Ef 1,10. Por. 1 Kor 1,30; 3,12; 2 Kor 4,4; 2 P 4,11; J 3,35). Wcielenie stanowi zatem główną zasadę jakiegoś kontaktu między łaską i pracą” (Ręka i myśl. Teologia pracy, odpoczynku i świętowania, ks. Czesław Stanisław Bartnik).

„Oczekiwanie nowej ziemi nie powinno jednak osłabiać, lecz raczej rozbudzać gorliwość w doskonaleniu tej ziemi, na której wzrasta ciało nowej rodziny ludzkiej, mogąc już dać pewne wyobrażenie o nowym świecie. Jakkolwiek postęp ziemski należy starannie odróżniać od wzrostu królestwa Chrystusa, to o ile może się przyczynić on do lepszego urządzenia społeczeństwa ludzkiego, ma on wielkie znaczenie dla królestwa Bożego.

Kiedy bowiem w Duchu Pańskim i według Jego polecenia rozkrzewimy na ziemi ludzką godność, braterską wspólnotę i wolność, tzn. wszystkie te dobre owoce natury i naszego wysiłku, to znów je potem znajdziemy, oczyszczone już jednak z wszelkiej nieczystości, rozświetlone i przemienione, gdy Chrystus przekaze Ojcu wieczne i powszechne królestwo: „Królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju”.

„Na tej ziemi królestwo jest już obecne w misterium; kiedy zaś przyjdzie Pan, osiągnie ono pełnię” (KDK 39).

Zadaniem tej nowej społeczności jest podążanie za Jezusem, a tym samym poświęcenie swojego życia w służbie królestwu Bożemu i szerzeniu go na ziemi. By chrześcijanie mogli zrealizować ten cel, Jezus powierza im misję przepowiadania królestwa Bożego oraz udziela władzy i mocy uzdrawiania chorych i wypędzania złych duchów, dzięki czemu mogą oni świadczyć o obecności królestwa Bożego oraz przekształcać świat przez swoją postawę miłości i służby wobec ludzi, zwłaszcza wobec tych, którzy nic nie mają.

Paweł VI naucza o tym jak budować świat, wprowadzając weń Królestwo Boże, uświęcając go a zarazem pozostawiając światem świeckim. „W jaki sposób można dziś mówić o „uświęceniu świata”, skoro Kościół uznał autonomię porządku doczesnego? Konstytucje soborowe Apostolicam actuositatem i Gaudium et spes mówią o świecie samodzielnym, mającym własne cele, własne prawa i właściwe sobie środki działania. Wszyscy znają, już nową. Mają one własną naturę służącą w ramach porządku stworzonego własnym celom, ale podporządkowanym celowi nadprzyrodzonemu w porządku Odkupienia, Świat jest sam w sobie laicki, pozbawiony owego charakteru jednolitego, jaki mu nadawało chrześcijaństwo średniowieczne.

Świat jest suwerenny na swoim własnym polu, które obejmuje całą ludzkość. Jakże więc można myśleć o konsekracji świata? Czy nie jest to powrót do sakralnej i klerykalnej koncepcji świata? Oto odpowiedź, nowa idea niezmiernie ważna na polu praktycznym: Kościół uznaje świat jako taki, a więc wolny, autonomiczny, suwerenny i w pewien sposób samowystarczalny. Kościół nie zamierza uczynić ze świata narzędzia dla swoich celów religijnych, ani dla swojej potęgi w porządku doczesnym. Kościół przyznaje także swoim wiernym - katolikom świeckim, działającym na polu rzeczywistości doczesnych, pewne usamodzielnienie, przyznaje im wolność działania i ich własną odpowiedzialność, darzy ich zaufaniem. Pius XII mówił także o „uprawnionej świeckości państwa”. Sobór poleca pasterzom uznanie i wspieranie „godności i odpowiedzialności świeckich w Kościele”, ale dodaje - mówiąc właśnie o katolikach świeckich i do katolików świeckich - że „powołanie chrześcijańskie jest z natury swojej powołaniem do apostołstwa”.

Równocześnie przyznając im, a nawet polecając działalność w świecie doczesnym z doskonałym wypełnieniem powinności należących do tego świata, zobowiązuje ich, by wnosili w świat trzy rzeczy:

- porządek odpowiadający wartościom naturalnym, właściwym światu doczesnemu (a więc wartościom kulturalnym, zawodowym, technicznym, politycznym, itd.),
- uczciwość i męstwo; czyli znajomość rzeczy i poświęcenie się
- sztukę należnego realizowania i rozwoju tych wartości.

Z tego samego względu katolik świecki powinien być także doskonałym obywatelem świata, elementem pozytywnym i konstruktywnym, człowiekiem godnym szacunku i zaufania, kochającym społeczeństwo i swój kraj. Wierzmy, że o świeckim katoliku można zawsze w ten sposób myśleć, i życzymy, by zachował swoją odrębność wobec licznych niepokojących ruchów, które dzisiaj przechodzą w różny sposób przez świat współczesny. Ci, którzy uważają się za działaczy katolickich, powinni z uwagą przemyśleć pierwszy List św. Piotra Apostoła i niektóre strony Listów św. Pawła.

Kościół (nie tylko katolicy świeccy) może też rozciągać swój wpływ na rzeczywistość świecką - pozostawiając ją świecką, a równocześnie wprowadzając w nią uświęcenie, o którym mówi Sobór - przez ożywienie zasad chrześcijańskich, które choć w swym znaczeniu pionowym, to jest

w odniesieniu do celu najwyższego i ostatecznego ludzkości są religijne i nadprzyrodzone, to w swojej skuteczności, nazywanej dziś poziomą, czyli ziemską, są w najwyższym stopniu ludzkie. Są wytłumaczeniem, niewyczerpaną żywotnością, uwzniośleniem życia ludzkiego jako takiego. Sobór mówił w związku z tym o „wzajemnym przenikaniu się państwa ziemskiego i niebiańskiego (...), aby rodzina ludzka i jej historia stawały się bardziej ludzkie”. Sobór przypomina również katolikom świeckim, że „mają czynną rolę do odegrania w całości życia Kościoła, nie tylko są obowiązani przepajać świat duchem chrześcijańskim, lecz też są powołani i do tego, aby we wszystkim pośród wspólnoty ludzkiej byli świadkami Chrystusa”.

W tym właśnie sensie Kościół, a szczególnie katolicy świeccy, udzielają światu nowego stopnia uświęcenia. Nie wprowadzają weń znaków specyficznie świętych i religijnych (które w pewnych formach i okolicznościach mogą również być właściwe), ale porządkują go przez wykonywanie apostołstwa w wierze, nadziei i miłości dla Królestwa Bożego. „Kto tak służy bliźniemu, służy Chrystusowi” - mówi św. Augustyn. To jest świętość, która promieniuje na świat i w świecie. I niech będzie to powołaniem naszych czasów dla nas wszystkich” (Paweł VI, przemówienie podczas audiencji generalnej 23.04.1969).

KOŚCIÓŁ W SŁUŻBIE KRÓLESTWA BOŻEGO **- z materiałów formacyjnych dla SM**

„Jesteśmy Kościołem w służbie Królestwa Bożego”. Na tym polega podstawowa reforma Soboru Watykańskiego II.

Kościół rzeczywiście i konkretnie jest na służbie Królestwa: przede wszystkim poprzez przepowiadanie wzywające do nawrócenia, które jest pierwszą i podstawową służbą na rzecz przychodzenia Królestwa do pojedynczych osób i do ludzkiej społeczności. Zbawienie eschatologiczne rozpoczyna się już teraz w nowości życia w Chrystusie: „Wszystkim tym, którzy je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego”.

Kościół następnie służy Królestwu, zakładając wspólnoty chrześcijańskie oraz Kościoły lokalne, prowadząc je nie tylko do dojrzewania wiary i miłości w otwarciu się na innych, lecz także w służbie człowiekowi i społeczeństwu, w zrozumieniu i poszanowaniu ludzkich instytucji.

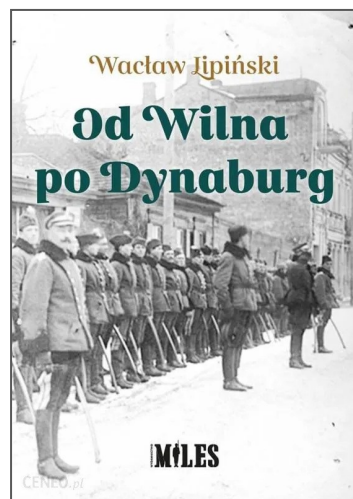
Kościół ponadto służy także Królestwu, szerząc w świecie „ewangeliczne wartości”, które są wyrazem Królestwa i pomagają ludziom w przyjmowaniu Bożego zamiaru.

Prawdą jest zatem, że zaczątkowa rzeczywistość Królestwa może się znajdować również poza granicami Kościoła w całej ludzkości, o ile żyje ona „wartościami ewangelicznymi” i otwiera się na działanie Ducha, który tchnie, gdzie i jak chce (por. J 3, 8). Trzeba jednak od razu dodać, że ten doczesny wymiar Królestwa jest niepełny, jeśli nie łączy się z Królestwem Chrystusa obecnym w Kościele i skierowanym ku eschatologicznej pełni” (RM 20).

FORMACJA PRZEZ DOBRĄ LEKTURĘ !

Wacław Lipiński, Od Wilna po Dynaburg. Miles, Kraków 2020

Wydawnictwo Miles opublikowało bardzo cenną relację z walk z bolszewikami toczonych przez formacje legionowe wiosną 1919 roku. Wspomnienie płk. Lipińskiego, bohatera Legionów i kampanii wrześniowej, zamordowanego potem przez UB, w sensie faktograficznym jest cenne nie tylko dla miłośników historii. Ono jest bezcenne jako świadectwo duchowości tamtego pokolenia, poświęcającego się bez reszty Polsce. Dziś dominuje wśród młodych nurt całkiem inny, nurt wygód, halloween i służby wrogom Polski, co pokazał wynik wyborczy, fetowany w Berlinie i Moskwie. Jest to zatem książka, która jako jedna z wielu powinna budzić ducha narodowego. Polecam gorąco!

Włodzimierz Sawicki

Jeszcze o Janie Lohmannie autorze książki pt. *Bóg zwycięzca* (SJ nr 61)

Jan Lohmann urodził się w Seceminie w 1925 r. Jego rodzina posiadała duży majątek ziemski. Życie było sielskie, ale też pełne obowiązków wobec chłopów. Gdy np. kogoś spotkało nieszczęście, obowiązkiem dworu było mu pomóc, np. dać pogorzelncom drzewo na odbudowę domu, jak i zapewnić opiekę duchową. To sielskie życie skończyło się w 1939 r. A potem to co zawsze łuny i wybuchy malowani chłopcy bezsenni dowódcy, jak śpiewał Gintrowski. A po wojnie nowa konspiracja, areszt i wegetacja w PRL. Tyle o Wielkim Patriocie w wirze historii.

Włodzimierz Sawicki

FORMACJA BIBLIJNA

Słuchajmy co Bóg mówi do nas podczas liturgii

XXXIII Niedziela zwykła - 19 XI

Prz 31,10-13.19-20.30-31; 1Tes 5,1-6; Mt 25,14-30

Niedziela Chrystusa Króla - 26 XI

Ez 34,11-12.15-17; 1Kor 15,20-26.28; Mt 25,31-46

I Niedziela Adwentu - 3 XII

Iz 63, 16b-17.19b; 64, 3-7; 1Kor 1, 3-9; Mk 13, 33-37

Ur. Niepokalanego Poczęcia NMP - 8 XII

Rdz 3, 9-15. 20; Ef 1, 3-6. 11-12; Łk 1, 26-38

II Niedziela Adwentu - 10 XII

Iz 40, 1-5. 9-11; 2 P 3, 8-14; Mk 1, 1-8

INTENCJE MODLITEWNE

- * o owoce jubileuszu 40 lecia reaktywacji SM i światło Ducha Świętego na dalszą pracę sodalicyjną
- * o pokój na świecie i na Ukrainie
- * o rozwój Sodalicii Mariańskich,
- * o świętość rodzin, o powołania kapłańskie i zakonne,
- * o ład społeczny w naszej Ojczyźnie

KALENDARIUM ŚWIĘTYCH I BŁOGOSŁAWIONYCH SM

LISTOPAD 2023

1 UROCZYŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

3 Bł. Ruperta Mayera, kapłana

4 Św. Karola Boromeusza, biskupa

6 Bł. Antoniego Balducci, k.

11 Bł. Alicji Kotowskiej, dziewicy i męczennicy

14 Św. Józefa Pignatelli, kapłana

26 JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA, Św. Jana Berchmansa, zakonnik; Św. Leonarda z Porto Maurizio, kapłana

GRUDZIEŃ 2023

1 Św. Edmunda Campiona, kapłana i męczennika

9 Św. Piotra Fouriera, kapłana

22 Św. Franciszki Ksawery Cabrini, dziewicy i zakonnicy

Z ŻYCIA FEDERACJI SODALICJI MARIAŃSKICH W POLSCE

1. Pamiętajmy w modlitwie o Federacji SM w Polsce, prosząc o duchowy i liczebny rozwój wspólnot sodalicyjnych w naszej Ojczyźnie.
2. 1 października br. Sodalicia Mariańska w Toruniu obchodziła 90-lecie istnienia w parafii Chrystusa Króla.
3. 3 października br. minęło 25 lat od dnia, kiedy Joanna Dałek i Grzegorz Baran stanęli na ślubnym kobiercu.
4. 9 października 2023 r. minęła 22. rocznica śmierci ks. prałata Tadeusza Uszyńskiego, słynnego duszpasterza akademickiego Warszawy, odnowiciela i pierwszego moderatora Sodalicii Mariańskich w Polsce po 1980 roku, założyciela naszych szkół sodalicyjnych w Warszawie. W sobotę 14 października w Bogutach w jego intencji tradycyjnie modlili się sodalisci z Warszawy, przedstawiciele Zarządu Federacji SM, członkowie SKW oraz rodzina i przyjaciele ks. Uszyńskiego.
5. W edycji toruńskiej Tygodnika Katolickiego Niedziela (nr 43, 22.10.2023) ukazał się tekst sodaliski Elwiry Włosek, zatytułowany „Spod znaku Maryi”, a opisujący uroczystości jubileuszowe 90 lat Sodalicii Mariańskiej w Toruniu.

Sodalicia Mariańska przy Jasnej Górze; Kordeckiego 2, 42-225 Częstochowa

www.sm.jasnagora.pl